

България и нийдѣ не бѣхъ щастливъ да видя нито едно училище, въ кое-то да има да са предаватъ нѣкои художественни работи. Колко-то училища видѣхъ, тѣ иматъ главно-то си предназначение да учатъ народа да чете и да пише, а индустриалния му духъ пакъ са упазилъ и живѣе и до днешно време. Ще рѣче у Българи-тѣ има наклонность за всичко, но кой знае отъ кои вѣкове са влече тази тѣхна дарба.

«Главни-тѣ места за Българска-та търговска индустрия са намиратъ отъ истокъ къмъ западъ, отъ р. Тимокъ къмъ Черно море по $5\frac{1}{2}^{\circ}$ дължина простнатия Балкански рѣдъ. Този рѣдъ планини са означаваше по наши-тѣ места твърдѣ неправилно, освѣнъ това представляваше са като скалистъ и ненаселенъ. Въ сѣщность-та си, той е населенъ извънрѣдно много и то по долни-тѣ и источни части живѣятъ Турци и Християни, а въ срѣдоточие-то му живѣятъ исклучително само Българи. Пътешественикъ-тѣ може — отъ камъ сръбски-тѣ прѣдѣли — да кръстоса Балкана на четири градуса дължина камъ истокъ безъ да случи на нѣкое мюсюманско селце и тука въ тѣзи прѣкрасни плодородни високи и тихи долини, азъ срѣщнахъ за голѣмо мое очудване една значителна распространена домашна индустрия, коя-то, кой знае, но на всякой начинъ са влече отъ години отъ родъ на родъ, отъ баща на синъ.

«Европейци-тѣ познаваха до сега Българина за единъ лѣнивъ и безъ дарба сътворенъ народъ, а отъ подобра страна си мисляха за трудолюбивъ градинаръ, земледѣлецъ и скотовъдецъ. Но тѣзи бѣлѣжки даваха негови-тѣ неприятели, особно Гърци-тѣ, кои-то посрѣщаха на всяко кюше чужденецъ-тѣ и му представляваха всичко наопаки. Азъ са очудихъ много за това, като намерихъ въ Балкана многочисленни градовце и селца, всяко съ особна-та (специална) си индустрия, всяко да гони единъ родъ работа, тукъ да правятъ само пѣхти и но-